

Ἡ τρίτη ἀλληγορία εἶν' ἓνα ὄνειρο.
 Τό εἶδαν οἱ γιοί τοῦ Ἀγάρ κι οἱ Πέρσες
 κάτω ἀπό τά προπύλαια τῆς Ἀνατολῆς μέ τό γιασμάκι
 ἢ μέσα στούς μπαξέδες πού ἔχουν γίνει σκόνη σήμερα.
 Κι οἱ ἀνθρωποὶ θά ἐξακολουθοῦν
 ὡς τή μέρα τή στερνή τοῦ ταξιδιοῦ τους νά τό βλέπουν.
 Ὅπως στήν παραδοξολογία τοῦ Ἑλεάτη,
 τ' ὄνειρο διαλύεται μέσα σ' ἓν' ἄλλο ὄνειρο
 καί τοῦτο σ' ἓνα ἄλλο ἢ μέσα σ' ἄλλα ὄνειρα πού πλέκουν ράθυμα
 ράθυμο λαβύρινθο.
 Μέσα στό βιβλίο εἶναι τό Βιβλίο, μέσ στή γνώση,
 ἡ βασιλίσσα διηγεῖται στό βασιλιά τήν ξεχασμένη πιά ἱστορία
 καί τῶν δύο τους. Οἱ ἀλλοτινές μαγεῖες
 τόσο πολύ τούς ἔχουν βασκάνει μέ τό σάλαγό τους
 πού ἀγνοοῦν ποιοί εἶναι. Ἐξακολουθοῦν νά ὀνειρεύονται.

Ἡ τέταρτη ἀλληγορία εἶναι τοῦ χάρτη
 τῆς ἀπειρης ἐκείνης χώρας πού λέγεται Χρόνος.
 Αὐτός μετρα τούς ἴσκιους τούς ἀνεβατούς
 καί τά βήματα τῶν γενεῶν.
 Κι ἡ ἀκατάπαυστη φθορά τῶν μαρμάρων,
 τό κάθε τι. Ἡ φωνή κι ὁ ἀντίλαλος, αὐτό πού κοιτάζουν
 οἱ δύο ἀντίθετες ὄψεις τοῦ Διπλοπρόσωπου,
 κόσμοι ἀπ' ἀσῆμι καί κόσμοι ἀπό ἄλλικο χρυσάφι
 καί τῶν ἄσπρων τό μέγα νυχτέρι.
 Οἱ Ἀραβες λένε πώς δέν μπορεῖ κανεῖς
 νά διαβάσει ὡς τό τέλος τό Βιβλίο τῶν Νυχτῶν.
 Οἱ Νύχτες εἶν' ὁ Χρόνος, κι ὁ Χρόνος εἶν' αὐτός πού δέν κοιμάται.
 Συνέχισε ἐσὺ τό διάβασμα καθὼς ἡ μέρα ξεψυχάει
 καί θά σοῦ πει κι ἐσένα τήν ἱστορία σου ἡ Σχεραζάντ.

(Φεβρουάριος 1977)

Χόρχε Λουίς Μπόρχες

Λεσχη του δισκου
 ακαδημίας 57 αθηνα
 τηλ. 3631 819